

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 673/06
05.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер-Личеноски, Љубице Милутиновић, Слађане Накић-Момировић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог "ББ", ради поништаја одлуке и исплате зараде и доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Лесковцу Гж.бр. 107/06 од 20.1.2006. године, у седници већа одржаној 5.7.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Лесковцу Гж.бр. 107/06 од 20.1.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Лесковцу П.бр. 115/05 од 20.10.2005. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су као незаконити поништени решење туженог бр. 1865 од 3.11.2004. године и отказ уговора о раду туженог бр. 2238 од 29.12.2004. године па је тужени обавезан да тужиљу врати на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима и да јој на име изгубљене зараде за временски период од 29.12.2004. године до 30.9.2005. године исплати минималну зараду, како је ближе наведено у изреци са законском затезном каматом почев од сваког 1-ог у месецу за претходни месец до коначне исплате. Истом пресудом обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 30.000,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Лесковцу Гж.бр. 107/06 од 20.1.2006. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против пресуде Окружног суда тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе чл. 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из чл. 361. ст. 2. тач. 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 398. ст. 1. тач. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити а на које се у ревизији неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, спорним одлукама туженог тужиља је проглашена за технолошки вишак и отказан јој је уговор о раду због тога што је услед технолошких, економских и организационих промена код туженог престала потреба за њеним радом. У време доношења спорних одлука тужиља је била представник - секретар синдиката "Независност".

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су спорне одлуке поништили.

Синдикални повереник у смислу Конвенције МОП-а 535 о радничким представницима и чл. 51. Општег колективног уговора ужива заштиту својих права која не допушта да он, ако у обављању својих синдикалних активности поступа у складу са прописима, буде проглашен "технолошким вишком" или на други начин буде стављен у неповољнији положај. Пошто није спорно да је тужиља синдикални представник, спорне одлуке туженог су незаконите.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право и када су на основу чл. 108. ст. 2. Закона о раду обавезали туженог да тужиљи исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде.

Са изложеног, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу одредбе чл. 405. ЗПП.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

За тачност отправки

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СД